

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Studijní program: Hudební umění
Studijní obor: KLAVÍR

Posudek oponenta

k bakalářské práci a absolventskému koncertu **Matyáše Nováka**

Bakalářský koncert Matyáše Nováka, studenta 3. ročníku Hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze ze třídy profesora Ivana Klánského, se uskutečnil 22.2.2022. Program byl zvolený ryze sólový - v první půli zazněla Fantazie Poutník Franze Schuberta, sonáta č. 2 Sergeje Prokofjeva a ve druhé půli Karneval Roberta Schumanna. Matyáše znám již od jeho dětských let jako studenta Vovky Ashkenazyho v italské Imole. Za tu dobu ušel veliký kus cesty, vyhrál několik mezinárodních soutěží a zařadil se mezi nejnadanější mladé klavíristy v Čechách.

Schubertova Fantazie Poutník je dílo technicky i hudebně náročné, plné interpretačních výzev. Matyáš se jej zhostil výborně, celé dílo působilo hrané s technickou jistotou a s jasnou tempovou představou. První věta je procházka modulacemi tolika tóninami, že je pro posluchače někdy těžké se orientovat, a na můj vkus bych si dokázala představit některé harmonické změny a diferenciaci tónin vyzdvihnout více. Nicméně Matyášova strategie dostála svému cíli ve chvíli, kdy přišlo vedlejší es dur téma v provedení, které díky předchozí absenci výraznější agogiky vyznělo o to kouzelněji. Zvláště bych chtěla vyzdvihnout lehkost a barvu leggierových míst, které i na nepříliš ideální akustiku v Galerii vyzněly jasně a perlivě. Třetí věta byla zahrána bravurně, s jistotou, zvláště se mi líbil charakter tečkovaného rytmu, který nikdy nevyzněl těžkopádně, zároveň byl ale zahrán vždy s nekompromisní přesností.

Matyášova schopnost rychlého přeorientování ze Schuberta na Prokofjeva byla příkladná, od první fráze, úhozu, agogiky i gest. V první větě jsem cenila minimalistickou agogiku vedlejšího tématu, která v kontrastu s burácivým hlavním tématem a provedením zněla naivně a jednoduše. Střídmá pedalizace, jasná artikulace a technická jistota provázela celou druhou větu. Ve třetí větě bych si dokázala představit tmavší, jedinečnější barvu, která by lépe podtrhla charakter, a také místy přesvědčivější vedení frází zejména v pravé ruce, nicméně tento dojem přetrval pouze do gradačního místa, které Matyáš uchopil nekompromisně a táhl posluchače zdárně až k pianissimovému konci. Čtvrtou větou opět ukázal své pianistické dovednosti, cením s jakou lehkostí, jednoduchostí a přehledností na posluchače působila i přes svou technickou obtížnost. Prokofjevovské "vejšplechy", jimiž je celá věta protkaná, zněly neobyčejně hravě, brilantně a s přesnou dávkou sarkasmu.

V druhé půli koncertu zazněl Schumannův Karneval, kaleidoskopicky dělená skladba na 21 částí. Posluchačsky tento Schumannův kus balancuje někde mezi salonní a koncertní hudbou a nedá se jej zahrát bez notné dávky vtipu a elegance. Matyáš naprosto bravurně obsáhl

technickou stránku hry, ale mně obzvláště se líbily pomalé části, zahrané v sentimentálním, něžném duchu. V některých rychlejších částech jsem postrádala větší hravost, tolik kýženou pro tuto skladbu, ale byl to spíše můj subjektivní pocit a míra agogického vkusu, kterou máme každý nastavený jinde. V ryze romantických částech, (Chiarina, Chopin), se prokázal jako pianista jehož vedení fráží je oduševnělé a živé. Matyáš dokázal udržet celý cyklus a posluchače nepustit až do poslední fráze, nejen díky technické a hudební přesvědčivosti, ale také jasnému dirigentskému nadhledu.

Celý koncert dalece převyšoval studentskou úroveň a jsem přesvědčená, že se Matyáš na českých pódiích neztratí.

Doporučuji k obhajobě a **navrhuji hodnocení A.**

Bakalářská práce Matyáše Nováka se věnuje historii a výrobě klavírů na českém území. Přehledně a poutavě popisuje historii klavírních firem během Rakouska-Uherska až do roku 1945. Najdeme zde výčet všech klavírních firem, které na českém území byly, přehled jejich vyráběných nástrojů, jejich výhody a nevýhody, zvláštnosti, kterými se každá firma vyznačovala, přehled jejich konkrétních patentů či cen, jaké obdržely. V další části se Matyáš zaměřil ještě důkladněji na čtyři největší firmy - Petrof, Förster a Rösler a Scholz. Celou práci provází obrázkové přílohy, díky kterým čtenář získá jasnější představu o konkrétních modelech a typech nástrojů. Cení, že Matyáš vycházel nejen z knih, ale opíral se také o katalogy konkrétních firem a archivní články. Pro mne nejzajímavější bylo sledovat osudy firem během světových válek, kdy pro záchranu podniků v nich nebyly vyráběny pouze nástroje, ale třeba také bedničky na výbušniny. Z celé práce je cítit, že výroba a vývoj klavírů je téma, kterým se Matyáš zabývá několik let a které ho zajímá. Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a **navrhuji hodnocení A.**

MgA. Karolína Františová

V Praze 5.6.2022